

W atmosferze powagi i zamyślenia po śmierci Pasterza Kościoła Powszechnego, obradowała w Warszawie Rada Stała Konferencji Episkopatu Polski. Staraliśmy się ogarnąć umysłem i sercem wielkość tego pontyfikatu, jednego z najdłuższych w historii Kościoła. Jan Paweł II uczył nas, jak żyć, jak naśladować Chrystusa, jak kochać Kościół. Całym swoim życiem świadczył o konieczności bycia dla innych. Nawet w ostatnich dniach i godzinach swego życia, zjednoczony z Chrystusem ukrzyżowanym i zmartwychwstałym przyjmował chorobę i cierpienie, dając nam wspaniałą lekcję przechodzenia przez śmierć do Życia. Strudzony Pielgrzym wrócił do domu Ojca. Te wszystkie dni są wielką katechezą i rekolekcjami dla współczesnego świata. Papież, któremu było dane zrealizować pragnienie Prymasa Stefana Wyszyńskiego, i przeprowadzić Kościół przez bramę trzeciego tysiąclecia, w ten sposób napisał swoją ostatnią encyklikę.

Papieska katecheza nie trafiła w próżnię. Reakcja świata, milionów ludzi na śmierć Ojca Świętego stała się przeżyciem całej rodziny ludzkiej. Wypełnione po brzegi kościoły i place, rozmodlone tłumy, kolejki przed konfesjonalami, spontaniczne inicjatywy będące odpowiedzią miłości na miłość papieskiego serca, przeszły wszelkie oczekiwania. Nigdy jeszcze świat nie widział tylu tysięcy młodych ludzi, chłopców i dziewcząt, gromadzących się na modlitewnym czuwaniu. Nigdy też tylu ludzi na całym świecie nie uczestniczyło, dzięki środkom społecznego przekazu, w pogrzebie Ojca Świętego. Z radością słuchamy głosów ludzi uznających wielkość tego pontyfikatu i jego znaczenie dla dziejów Kościoła, świata, Europy i Polski. Wręcz wzrusza powszechne przekonanie o wielkości i świętości Jana Pawła II. Stąd nie dziwi oczekiwanie na rychłą beatyfikację.

Pragniemy podziękować dziś nade wszystko wiernym i ludziom dobrej woli w Polsce za wzruszające świadectwa przywiązania i miłości do Ojca Świętego. Podziękowaniem tym obejmujemy także naszych rodaków żyjących poza granicami Polski. Wdzięczność wyrażamy kapłanom, zwłaszcza za posługę w konfesjonale. Dziękujemy przedstawicielom bratnich Kościołów, innych wyznań i religii. Słowa wdzięczności i uznania należą się także pracownikom mediów, zarówno publicznych jak i komercyjnych, za wrażliwość, trud i oddanie, z jakim pomagali społeczeństwu przeżywać te wielkie i historyczne wydarzenia. Dziękujemy przedstawicielom władzy państwowej i samorządowej, a także służbom porządkowym, medycznym, pracownikom komunikacji, harcerzom i wolontariuszom, za zrozumienie powagi chwili i umożliwienie rodakom godnego przeżycia historycznych dla Kościoła i całej naszej Ojczyzny dni. Serdecznie dziękujemy wszystkim watykańskim współpracownikom naszego Papieża, a wśród nich wszystkim Polakom, na czele z wieloletnim sekretarzem Ojca Świętego Księdzem Arcybiskupem Stanisławem Dziwiszem. Mimo upływającego czasu, nadal trwamy na dziękczynieniu przed Bogiem za dar tego pontyfikatu. Rodzą się inicjatywy, zarówno w diecezjach, jak i poszczególnych środowiskach, zmierzające do upamiętnienia i pogłębienia ogromnej spuścizny duchowej, jaką nam pozostawił Jan Paweł II. Każda z tych inicjatyw jest cenna i godna przemyślenia, jeśli płynie z wiary i służy dobru wspólnemu. Zachęcamy zatem poszczególne wspólnoty, ruchy kościelne, parafie, czy stowarzyszenia, by w harmonii ze swoimi biskupami podejmowały na własnym terenie konkretne dzieła dla upamiętnienia pontyfikatu Jana Pawła II, a zwłaszcza te, które wymagają osobistego nawrócenia.

Nie zapominajmy także o wznoszonym z inicjatywy polskiego Episkopatu 'żywym pomniku' dla zmarłego Ojca Świętego, jakim jest 'Dzieło Nowego Tysiąclecia'. Od kilku już lat funduje ono stypendia dla zdolnej, a ubogiej młodzieży z różnych regionów naszego kraju.

Niebawem zbiorą się w Kaplicy Sykstyńskiej Kardynałowie, 'wspólnota odpowiedzialna za dziedzictwo kluczy Królestwa' i spełnią się słowa Jana Pawła II napisane w 'Tryptyku Rzymskim': 'Tak było w sierpniu, a potem w październiku pamiętnego roku dwóch konklawe, i tak będzie znów, gdy zajdzie potrzeba, po mojej śmierci'.

Zwracamy się zatem do wszystkich z gorącym apelem o modlitwę w dniach konklawe.

Trzeba bowiem, 'za przykładem pierwszej wspólnoty chrześcijańskiej – jak pisał zmarły

Papież - aby Kościół powszechny duchowo złączony z Maryją, Matką Jezusa trwał jednomyślnie na modlitwie. W ten sposób wybór nowego papieża będzie wydarzeniem bliskim ludowi Bożemu i w pewnym sensie działaniem całego Kościoła, a nie dotyczącym jedynie kolegium elektorów' (por. Konstytucja Jana Pawła II o wyborze papieża). Módlmy się więc, by Duch Święty 'oświecił umysły elektorów i zjednoczył ich w tym zadaniu, aby nastąpił szybki, jednomyślny i owocny wybór, czego wymaga zbawienie dusz i dobro całego ludu Bożego' (por. jak wyżej).

Podpisali Członkowie Rady Stałej Konferencji Episkopatu Polski

PS. Słowo Rady Stałej KEP należy odczytać w niedzielę dn. 17 kwietnia 2005 r.

Biskup Gliwicki Gliwice, dn. 14 kwietnia 2005 r.